

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 1989

MÅNGA FLYTTBILAR I OCH TILL LÖA

Det var sommaren 1989 som det blev liv i Missionshuset igen. Det 100-åriga bönhuset har fått en ny framtid som hyreshus. Löa-Bladet har träffat alla nyinflyttade hyresgäster.

Efter en intensiv slutsputt, då hammarslagen ekade mest dygnet runt över Kananans land, var det dags för allmän husesyn sista fredagen i juni. Byggherrarna Torbjörn och Torbjörn fick hälsa välkommen på bortåt 200 pers, som alla såg vederbörligen imponerade ut. "Tänk, att det gick att göra något så fint av det här jamla huset", var det allmänna omdömet. Lite lustiga trappor, vinklar och vrår här och var, men det bidrar bara till charmen.

Den ursprungliga tanken att bevara befintliga kakelugnar och vedspisar och att förse varje lägenhet med en bergslagskamin gick tyvärr inte att genomföra. Skorstensstockarna var sönderfrusna och kanalerna för krokiga för att ge plats för ett extra skorstensrör.

Huruvida balkong- och verandaräcken ska målas vita har man inte riktigt bestämt sig för ännu, berättar Torbjörn Birging. Däremot ska hela huset målas en gång till, det är bara grundmålat nu. Mot vägen byggs förråd och car-portar (eller vad det nu kan heta på svenska?). Det gamla uthuset på andra sidan ska rivras. Det är i så dåligt skick att det inte är mycket att behålla. Dessutom skymmer det utsikten.

Den 1 juli började så flyttbilarna att rulla. Det bars och kånkades och packades upp. Och mer än en löabo sträckte säkert lite extra på halsen, för att se vilka det var som flyttade in. Löa-Bladet nöjde sig inte med det, utan har helt sonika gått runt och frågat. Så nu kan vi berätta och passar på att å hela byns vägnar hälsa hjärtligt välkomna till alla nyinflyttade.

Från Löa och Storå

Överst i den östra "flygeln" öppnas dörren av Per Gunnarsson när vi ringer på. Här, där Skol-Hedda förmodligen bodde någon gång på 1890-talet och där senast Maria Hedenius hade sin vävstol, bor Per nu tillsammans med Päivi Mäkinen och samojedhunden Laika. Per har själv varit med och jobbat med ombyggnaden av Missionshuset och har som löagrabb alltså inte flyttat särskilt långt. Men fullt tillräckligt, tycker Per, bortom Löa har han aldrig tänkt sig att slå ner

(Forts på sid 3)

**Samfällid mark, sa Hovrätten
Men Sandåsen överklagar
till Högsta Domstolen**

Se sid 7

**Fyra lag till slutspel
Fotbollsfest i Löa
på lördag!**

Se sista sidan

Nummer två för i år

Här kommer årets andra nummer av Löa-Bladet. Med nytt och krytt om och med människor i Löa. Tänk ändå vad mycket det händer bara i den här lilla världen. Antagligen mycket mer än vad som kommer till redaktionens kännedom. Snälla, hjälp till att samla material. Skriv gärna själva, eller ring in tips, idéer och förslag.

Måhända hinner vi inte med fyra utgåvor i år. Men hav tröst och var glada. Löa-Bladet kommer, om än med ojämna mellanrum.

Redaktionen

SKOLNYTT

Ny elevassistent i Löa skola är från höstterminen Vivi Ahlberg efter Eva Norwald, som numera är lägstadielärare i Ljusnarsberg.

Skolans städerska är också ny för terminen. Asa Gustafsson har fått den tjänsten.

FÖRÄLDRAKOOOPERATIVT DAGIS?

Mötet om ett eventuellt dagis i Löa i våras gav vid handen att det visst finns ett intresse för ett sådant här i byn. Tretton familjer med sammanlagt 19 barn (varav 2 på väg) har lämnat in en anmälan. Och från kommunens sida är man positivt inställd, även om underlaget för en barnstuga helst ska vara något större.

Men därifrån till att ett dagis verkligen kommer till stånd är det naturligtvis några steg. Löa är

inte den enda byn som vill ha ett eget dagis. Många står före i kön. Elisabeth Waldemarsson på Lindesbergs barnomsorgsavdelning påpekar dock att aktiva föräldrar kan göra mycket själva för att skynda på ärendet.

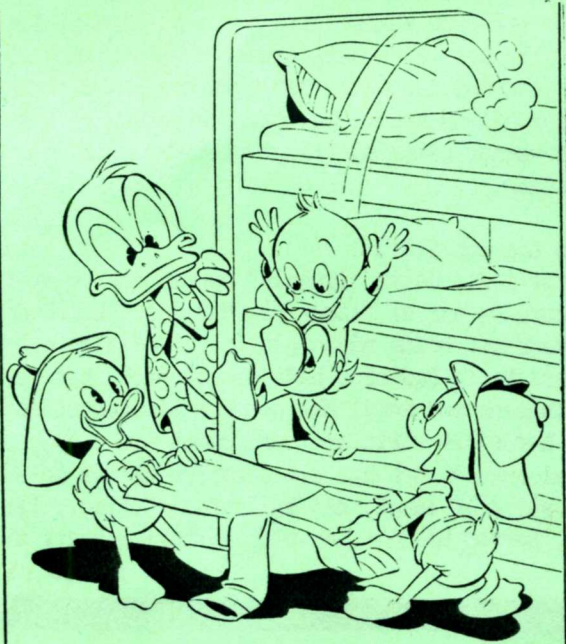
Löa Fastigheter AB (Torbjörn Birging och Lie) har sagt sig vara intresserade av att bygga ett hus i byn för dagisändamålet.

- Då har vi tänkt oss att bygga på kommunens mark ovanför pensionärshemmet, berättar Torbjörn B, och huset skulle då ha en avdelning för ett fritis också. Så i så fall får vi innerligt hoppas att skolan blir kvar i byn.

Föräldrakooperativ

Ett kooperativt dagis är också ett alternativ. Doris Carlsson har beställt studiematerial om ett sådant från Kooperativa Förbundet och räknar med att kunna få till stånd en studiecirkel kring detta i Studieförbundet Vuxenskolas regi. Hur går det till att starta ett föräldrakooperativt dagis?, vilka problem stöter man på?, hur har andra gjort? och andra sådana frågor är vad en studiecirkel kan ge svar på. Ta kontakt med Doris (300 90) om du är intresserad att vara med.

Det finns möjlighet att få statsbidrag till ett kooperativt dagis, berättar Doris, så att man kan anställa utbildad personal utan att kostnaden per barn behöver bli högre än i ett kommunalt.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd, utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Löa Sportklubb.

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

(Nyinflyttade i Missionshuset, forts fr sid 1)
bopålar. Dock drar han iväg till Falun ett tag nu för att öva sig i Fosterlandets Försvär.

Päivi låter, utan att vara barnfödd här, lika förtjust i Löa. Närmast kommer hon från Storå där hon bott i 7 år. Nu är hon "egentligen arbetslös", vilket betyder att hon söker ett fast jobb där hon får arbeta med barn.

- Fast jag har inte hunnit känna av arbetslösheten särskilt mycket, berättar Päivi. Jag vikarierar inom barnomsorgen och rycker in som ledare på fritidsgården i Storå när det behövs, så det blir inte många sysslolösa dagar över.

Glad tant

I våningen under träffar vi Ulla Svensson. En glad tant, törs vi säkert säga, utan att Ulla tar illa upp. Av snacket att döma skulle man kunna tro att någon rottråd går till Stockholm, men alls icke. Ursprunget finns tvärtom i Kristinehamn. Sedan har Ulla bott i många år i Göteborg och arbetat på SKF. Närmast kommer hon från Ställdalen och nu flyttar hon aldrig mer.

- Här är ju så fantastiskt fint, menar Ulla, jag kan inte tänka mig något bättre. Jag läste om det här i Bergslagsposten och ringde direkt. Vilka duktiga killar, Torbjörn och Torbjörn! Och så trevliga sen! Nära till bussen och grönsaksland ska vi få nere vid ån.

Djur är en passion. Undulaterna Adam och Eva kvitrar glatt på verandan. Men tranan, tigern, ugglan och ekorrharna är uppstoppade.

Löa bekantar sig Ulla gärna med per cykel. Och katten Sessan, 13 år, hänger med i cykelkorgen.

Dagmamma

Nu tar vi mittsektionen och börjar en trappa upp, där vi träffar redan tidigare löabor igen. Carina Forsberg öppnar med Lena, på armen och Emelie i kjolarna. Hon banar väg genom leksakerna på golvet samtidigt som hon torkar av köksbordet och instruerar Emelie var hon ska hitta telefonnumret till mormor.

Vägen mellan Löa och Rällsö fäcks en efterlängtd beläggning av oljegrus i början av sommaren. Inte hela vägen förstås, men en bit i början i alla fall. Så pass att de nyinflyttade i Missionshuset inte dammar igen. Nu dammar bilarna fram på annat sätt istället. Hej, vad det går! Inte roligt för missionshusets hyresgäster, särskilt inte för barnfamiljer. Var således vänliga och tänk er för, bilister!

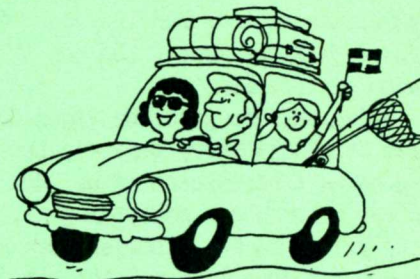
**DÄMPA
FARTEN**

Vana handgrepp för en kommunal dagmamma. Förutom sina egna flickor på 2 och 7 år har Carina hand om sju barn från Löa och Vasselhyttan på dagarna. Men tvårummaren är rymlig, 78 kvm.

"Gubben" heter Jerry Larsson. Han arbetar på Volvo i Lindesberg, men bara på helgerna, så till vardags kan han hjälpa till med barnen.

- Han är jätteduktig, betonar Carina.

Är jag riktigt klok?

På nedre botten till vänster bor Irene Lindh, Jonny och Johan Gutenbrink, nyinflyttade till Löa från Stockholm, eller närmare bestämt Sollentuna. Jonny, med bakgrund i småländska glasbruk, pendlar än så länge till en konsultverksamhet i huvudkommunen. Irene har försiktigtvis tagit tjänstledigt från jobbet som fritidsledare i Tensta, men hon har uppsagningsblanketten inom räckhåll och ett nytt jobb på gång i Ljusnarsberg.

- Jag är född i Kopparberg och har gått i skolan i Stråssa, berättar Irene, och jag har länge känt en lust att flytta tillbaka. Första steget blev ett sommarhus i Stockbacken, ett härligt ställe, som det för varje år blivit svårare att bryta upp från när semestern är slut. När vi så en dag via våra bekanta Johnne Wålberg och Anne-Marie Lie fick nys om Missionshuset beslöt vi oss för att ta chansen att bli mer permanenta i Bergslagen.

- Fast vissa dagar frågar jag mig själv om jag är riktigt klok?, utbrister Irene. Jag har tre vuxna döttrar i Stockholm, jag har vänner, jag har jobb där - vad gör jag då i Löa?

Det var mycket för sonen Johans skull som Irene och Jonny tog steget att flytta hit.

- Även om Sollentuna inte ligger precis i centrum är det ingen bra uppväxtmiljö för en 9-åring, menar Irene. Och snart skulle han väl börja dra in till stan på kvällarna, med all oro och elände det skulle kunna medföra.

Johan säger ett något utdraget "så dåär" på frågan vad han tycker om Löa, men i stort sett tror familjen Lindh-Gutenbrink att det säkert ska gå att trivas här. Församlingen och kommunen har båda skickat trevligt välkomstbrev, alla människor de mött är vänliga och generösa.

- Och sitter man en kväll på trappen i stilla ro, ser ut över ån och solnedgången och pratar med Sven-Olle Holm, då inser man ju att det är så här man ska bo, säger Irene.

Den enda besvikelsen är att det inte visat sig ett enda spöke i Missionshuset än. Trots att det just i den här lägenheten t o m har en källarlucka i vardagsrumsgolvet att komma upp ur.

(Nyinflyttade i Missionshuset, forts fr sid 3)

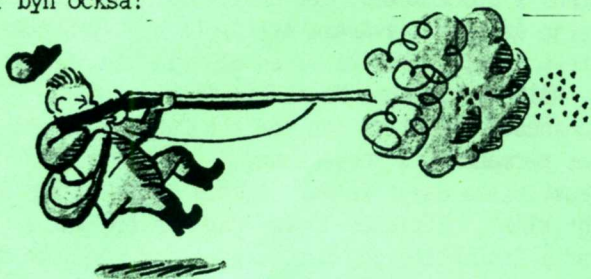
Från Afrika

I lägenheten mitt emot bor Lars Törnblom. På väg mellan Nora och Lundvika fick han se en skylt om lediga lägenheter, tvärbromsade och var plötsligt löabo. Mer exakt var det så att Lars har bott i Nora och har två döttrar där. Nyligen hemkommen från två års biståndsarbete i Tanzania fick han jobb som byggnadsingenjör i Ludvika. Och på vägen dit fick han syn på Missionshuset i Löa och tyckte att det ligger lagom mittemellan.

- Jag surfade på Gröna Vägen och kom till Nora från Stockholm 1969, berättar Lars och nu känner jag mig hemma i Bergslagens natur. Men jag har alltså inga rötter eller någon anknytning till Löa och är väl lite vilsen så här i början. Den svårast omställningen har dock inte med Löa att göra, utan det är att överhuvudtaget komma hem till det bortskända Sverige efter åren i Tanzania. Det är jobbigt, mycket jobbigt.

Afrikaåren ger förstås också spår i lägenheten. Afrikansk konst, träskulpturer och sköldar får samsas med pelarna i den gamla kyrksalen. En finns kvar i Lars vardagsrum och den andra i köket. Charmiga detaljer, tycker Lars, fast lättare att möblera blir det inte.

Musik, kultur och orientering räknar Lars upp som sina fritidsintressen och i Nora var han aktiv i teaterföreningen. Välkommen, välkommen, säger vi, sådana intressen ska nog kunna tas till vara i den här byn också!

Kvar i byn

Vi fortsätter västerut och går in i missionshuset nytillygda del. I husets minsta våning, enrummaren på bottenvåningen bor nu Fredrik Bergström, som tagit steget hemifrån Skönvik till eget tjäll i Missionshuset. Som så många andra löaungdomar föredrar han att stanna kvar i byn.

Jobbmässigt går Fredrik i pappa Urbans fotspår och är lastbilmekaniker på Rejmes i Lindesberg. Och har man bilar som yrke behövs inga andra fritidsintressen, konstaterar Fredrik.

• Sport är intet mot motorer. Lite jakt ibland ger tillräckligt med natur och friluftsliv.

Pensionär

Här finns det två lägenheter på övre planet. I den ena har Teodor Filipsson funnit en lagom, lugn och fridfull bostad för en pensionär.

- Jag har sökt länge, berättar Teodor, jag bodde i Lindesberg förut, men tyckte att stadsmiljön blev för

jobbig. Att det blev Löa var en ren slump. Jag råkade på Ulla Svensson som tipsade om det här. Jag åkte hit och bestämde mig direkt när jag fick chansen. Här är så lugnt och bra, särskilt på den här sidan. Jag hör ingenting från vägen.

Gavelbalkongen ger fin utsikt över ån och sjön, men någon fisk har Teodor inte lyckats lura än, trots några försök med metspöt. Katten får hålla till godo med burkmat.

Från bönhus till bönhus

Bredvid Teodor har Tony Söderlöf och Tanja Goralsky just flyttat in. Från bönhus till bönhus, kan man säga. De kommer närmast från det ombyggda kapellet i Storå. I Löa får de balkong också och bättre garderobs- och förrådsutrymmen. Och lite närmare till jobben på Storalene i Ställdalen respektive Kopparbergs turistbyrå.

- Nu får det allt dröja ett tag innan vi flyttar igen, säger Tony, och pustar över en ouppackad flyttkartong.

Att det blir Löa för all framtid vill han dock inte lova, även om han alltid trivts bra här. Han var 13 år när han flyttade hit från Västerås tillsammans med mamma Ejan och systrarna Yvonne och Caroline.

Tanja kom från Kiel i Västtyskland till Löa första gången för några år sedan som barnflicka hos Lillemor Larsson och Lennart Söderlund. Och såsom utlänningar ofta plägar blev hon alltså kvar här. Som turistvärdinna talar Tanja naturligtvis extra varmt för Löa och hyttan - och det på en svenska som inte har tillstymmelse till brytning. Det kanske har med musikalitet att göra. Två gitarrer står i hörnet vid soffan och Tanja har redan sett ut den lämpligaste väggen för det piano hon önskar sig.

RUSTAT FÖR FRAMTIDEN

Och på Lerbacken hissades flaggan! De nya ägarna Kristina och Ingvar Lundborg med dottern Renata, 13 år, tyckte att ett sådant fint ställe krävde en flaggsalut och så kom stängen på plats med det första.

Sedan hände saker slag i slag. Trädgården rensades, gräsmattan grönskade, tak las om, hus målades och inför storögda löabor steg hela Lerbacken fram i en allt fräschare prakt.

För framtiden

- Det var årets projekt, förklarar Kristina. Vi har verkligen jobbat intensivt, men så hade vi också bestämt oss för att det var den här sommaren vi skulle rusta Lerbacken. Vi ser det som en investering för framtiden, för tyvärr har vi inte möjlighet att flytta hit än. Vi är inte i det skede i livet då vi utan vidare kan bryta upp från jobben och vårt nuvarande hem i Akers Styckebruk, där Ingvar är VD för Akers International.

Kristina är född Jernberg (syster till Erik Gustaf på Samuelssdal) och sedan flera år har familjen Lundborg tillbringat somrarna på Kungens vid Kölsjön. Ingvar har också varit med i Löas jaktlag i många år.

- Så riktigt utsocknes är vi väl inte, säger Kristina, men ändå känns det lite speciellt att komma tillbaka hem igen efter 25 år. Det trodde jag inte själv, men så fort det bara går blir vi permanenta löabor.

Hyrs ut

Från 1 september hyr Christer Carlsson (Östannor) med sambon Eva Österberg huvudbyggnaden, medan Lundborgs tillsvi vidare nöjer sig med att bo i det gamla brygg- huset när de besöker Lerbacken.

När brygghuset fick en ny kapprock av röd träpanel muttrades det ändå lite i byn: "Träpanel på det gamla fina sinderstenshuset, så har det väl aldrig sett ut förut!?"

Löa som livsscén

Det damp ner en bok på redaktionens bord härförleden. Med soliga hälsningar från författaren. Det är Pär Ragnar som skrivit boken "Min Livsscén" och eftersom Per har sommarhus här sedan 10 år har även Löa kommit med på ett hörn. I övrigt kan vi av boken konstatera att det örlar av s k kändisar på Pers scen.

Men ingen kan väl neka till att huset ser prydligare ut nu än med den flagnande stenfasaden? Och vällingklockan pryder sin plats på taket.

Sindersten och bakugn

På insidan går stenväggen "i dagen" både i rummet på bottenvåningen och i hela övervåningen. Mycket snyggt och orginelt som innervägg och Ingvar räknar med att behålla stenarna intakta åtminstone på någon vägg. Stenväggarna är i sig rejält tjocka och med panelen utanpå blir fönstersmygarna synnerligen djupa och charmiga.

- Och här ska du se, visar Ingvar med lystna ögon, den gamla bakugnen finns kvar i köksmuren och den ska vi rusta så att vi kan baka bröd på riktigt ...

- Hej, hej, ge dig nu!, ropar Kristina, det där ingår inte i årets projekt. Det får bli en annan gång.

Men även hon ser ganska ivrig ut vid tanken att kunna ställa till ett riktigt gammaldags storbak en gång. Hemma på Lerbacken.

STUDIECIRKLAR

för nytta

och gemenskap

Bakning i en gammal bagarstuga i Vasselhyttan står bland annat på programmet i höst!

studieförbundet
vuxenskolan

Knackigt för Lasse-Maja

Lasse-Majaspelet i hyttan, hyttbacksmarknad och spel-mansstämma hörde som vanligt till sommarens höjdpunkt i Löa. Allt gick som det skulle, vackert väder var det, mycket folk kom det, Löa Hembygdsförening gjorde sig en god hacka på lotter och glass mm. Och Ramsbergs Hembygdsförening hade god åtgång på sina Ramsbergsböcker.

Publiken fyllde dock inte hyttan lika bågande fullt som tidigare år. Kanske var vädret till och med lite för varmt, för att folk skulle orka lyfta från badstranden.

Och när det nu är dags att summera alla räkningar för annonser, affischer, biljetter, rekvisita, ljus och ljud, mat, resor mm ser kassören allt mer bekymrad ut. Det går inte ihop sig! Särskilt annonserna blev dyra. I ett försök att nå fler människor än dem som redan sett det tidigare år drog teaterföreningen på lite extra och utökade annonsområdet från Arboga till Fagersta.

Lindesbergs kommun har lovat ett förlustgarantibidrag på 10 000 kr. Och de stålarna blir den nog

tyvärr av med nu. Fast, å andra sidan, sett från kommunens sidan kan man väl säga att det är en måttlig slant för ett sådant kulturevenemang som sommarspelet i Löa Hytta!?

**Kom till oss
när Du ska göra
bankaffärer.**

**Vi ger Dig råd,
hjälp och
information.**

Välkommen till

BERGSLAGENS SPARBANK

— Din bästa bank-affär —

Expedition..... 0580-127 40, 127 41
Lån..... 0580-127 42
Juridik-Finans..... 0580-127 43
Företag..... 0580-127 44

Konstmästaregatan 3, 714 00 KOPPARBERG

Öppet: 9.30 - 15.00.

Måndagar. o. torsdagar även 16.30 - 17.30.

SANDÅSENMÅLET VIDARE TILL HÖGSTA DOMSTOLEN

Svea Hovrätt gick på samma linje som tingsrätten i tvisten mellan Reiard Bergström på Sandåsen och Västra Lóa Byalag angående vem som egentligen äger markområdet strax söder om fastigheten Sandåsen mellan riksvägen och Storån. Hovrätten har lämnat Bergströms besvär utan bifall och det betyder i det här fallet att tingsrättens uppfattning om att marken ska betraktas som bysamfällad ska gälla.

Reiard Bergström är fortfarande av annan mening och har överklagat hovrättens utslag till Högsta Domstolen

Twisten om markområdet började, som Lóa-Bladet berättade i nr 3/1987, redan 1975. Lindesbergs kommun ville anlägga en ny vattentäkt i Västra Lóa, för att kunna förse fastigheterna öster om landsvägen med bättre vatten. En efterlängtdad förbättring. Och den vattentäkten ville kommunen anlägga på byalagets mark söder om Sandåsen.

Efter sex års utredning fanns så på bystämman 1981 ett förslag till servitutsavtal mellan kommunen och byalaget. Men där protesterade då Reiard Bergström och menade att byalaget inte kunde teckna avtal för den marken, eftersom den inte var någon samfällighet, utan tillhörde Sandåsen.

Laga skifte

I den segdragna tvist som sedan följde fick man leta sig långt tillbaka i hävderna. Då vissa oklarheter finns i handlingar från laga skiftet 1867 har Bergström velat åberopa sin äganderätt genom att gå tillbaka ända till storskiftet 1814.

Överlantmätaremyndigheten noterade otydligheterna i lagaskifteshandlingarna, men tolkade dessa ändå som att där fanns en klar avsikt att avsätta det aktuella sandtaget som samfällt.

Storskiftet ogiltigt

Tingsrätten gick på samma linje och så har nu alltså även Svea Hovrätt gjort. Hovrätten har inte heller funnit skäl att, såsom Bergström hemställt, inhämta yttrande från kammarkollegiet angående förhållandena före laga skifte. Hovrätten menar att det omtvistade området uppenbart ingått i den ägomassa som om-

fattades av 1867 års laga skifte. "Markens fastighetstillhörighet före skiftet saknar betydelse, då laga skiftet innebar en fullständigt och ny delning av byns mark mellan bydelägarna."

Med hänsyn till de oklarheter som ändå fanns i handlingarna menade tingsrätten att parterna dock skulle betala sina egna rättegångskostnader. En riktig bedömning tycker hovrätten.

Lindesbergs kommun har emellertid stått för byalagets kostnader, eftersom vattenfrågan är en kommunal angelägenhet.

Överklagar

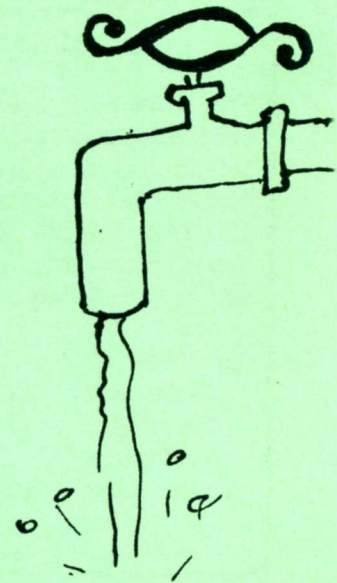
Lóa-Bladet har varit i kontakt med Reiards hustru Margit Bergström, som bekräftar att de redan överklagat till Högsta Domstolen.

- När målet kan komma upp där har jag ingen aning om, säger Margit Bergström, och i övrigt vill jag inte kommentera detta på något sätt.

Kommunen oförtruten

Men vattnet ska bli bättre, lovar Göte Nilsson på kommunens tekniska kontor.

- Det är inte bara den här markfrågan det har hängt på, vi behöver t ex pengar också, säger Göte Nilsson. Att vattnet är dåligt i Lóa är vi och hälsovårdsnämnden överens om och vi jobbar oförtrutet (i snart 15 år nu alltså!) på att finna en lösning. Vi har gjort provborringar på andra ställen också och provat olika förslag. Pengar är äskade till nästa års budget. Jag hoppas och tror att löaborna ska få vatten av godtagbar kvalitet under 1990.

Norskt

Den senaste löauppfinningen - Spisvarnaren från Cabinova börjar leta sig ut på världsmarknaden. I vart fall till Norge. Där heter den förstas *Komfyralarmen*.

Om tre månader

är det Julmarknad

BIBLIOTEKSFILIAL

Från 1 juni har biblioteket i Löa fått höjd status, från utlåningsstation till filial. Det innebär att bibliotekarien själv har en summa pengar att köpa böcker för. Hittills i år har Siw köpt barnböcker för 11 000 kronor och efter årsskiftet är det dags för vuxenlitteraturen. Siw vill gärna att alla lässugna hör av sig med egna önskemål.

Öppettider:

Tisdagar	17 - 19	
Torsdagar	17 - 19	
Fredagar i jämn vecka	10 - 13	Skolbibliotek, men även andra är välkomna.

Bastun är på!

Hösten närmar sig. Badbryggorna är uppdragna, lusten för morgondoppet avtar för var dag. Men bastun vid skolan är i gång igen efter sommaruppehållet.

Badtiderna är de vanliga. Fredag 15-17 samt 20-21.30 för damer och 17-20 för herrar.

En krona kostar det. Det är det värt!

ÄLGJAKTEN BÖRJAR
MÅNDAGEN 9 OKT.

**GYMNA
FÖR ALLA****Tant- och tjejgympa**

Tisdagden den 12 september kl 19 sätter det igång igen. Motionsgymnastiken för byns alla tanter, tjejer, kvinnor, damer under ledning av Anna Ericsson. Från 13 till 46 var deltagaråldrarna förra terminen. Alla är välkomna! Efter 1 timmes motion i lokalen går vi över till bastun i skolan.

Herrgympan

börjar efter älgjakten. Håll utkik efter lapp i affärn.

Bordtennis

Dag och tider för pingisträningen meddelas också per lapp i affärn.

Wolleyboll för damer

Maria Karlsson leder wolleybollträning för damer i Stråssa gymnastiksal varje måndag kl 19.00. Bara för skojs skull, alla intresserade är välkomna, hälsar Maria. (tel 301 73)

Fotboll

Fotbollsträningen för såväl pojkar som gubbar är det på onsdagar och söndagar kl 19.

**Slutspel
i korpfbollen**

Lördagen den 2 september blir det stor fotbolls-fest i Löa, kl 10 på fotbollsplan. Då blir det slutspel i den korpserie som pågått sedan i början av maj, berättar Ulf Lager. Tio lag har varit med i serien och hittills har sammanlagt 45 matcher spelats. Och nu återstår fyra lag till slutspelet. Det är OT-teknik från Kopparberg, Löa, Flögfors och Stråssa. Kom med och heja på ditt favoritlag! Prisutdelning med pokaler och plaketter blir det efteråt.

